

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 19. Quæ regulæ servire possint pro cognoscendo ordine servando in
restitutione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

ADDENDA.

Q. 18. Si singuli non fuerint causa sufficiens ad totum damnum, v.g. ad spoliandum viatorem, & tamen simul sumptu fuerunt causa, an singuli obligentur ad reparandum totum damnum. R. Tres sunt sententiæ, 1. est Caj. Sot. Med. Mol. Covarr. Lay. Less. Tann., qui absolutè affirmant, quia singuli influunt in totum damnum, uti insinuatum est n. 30. 2. Est Nav. Silv. Adri. & aliorum, qui absolutè negant, quia singuli sunt causa tantum partialis damni, partialitate causæ; & quamvis singuli influant in totum damnum, tamen non influunt totaliter, id est, damnum non habet totum suum esse à singulis tanquam causis seorsim sufficientibus ad ipsum totum ponendum. 3. Rebell. Lugo d. 19. n. 32. & aliorum, qui melius sic distinguunt; si singuli moveant alios ad ponendum damnum, aut si singulis non concurrentibus damnum non poneretur, singuli tenentur ad totum, quia re ipsa tum sunt causa moraliter adæquata totius damni, singuli enim potuissent & debuissent impedire, non dando suum concursum: è contrà si singuli non movent alios, & singulorum concursu sublato adhuc fieret totum damnum, singuli non tenebuntur ad totum, sed tantum ad partem, quia singuli non posuerunt nequidem moraliter vim causativam totius damni, nec illud poterant, aut saltem non tenebantur impedire.

Q. 19. Quæ regulæ servire possint pro cognoscendo ordine servando in restitutione. R. Sequentes, quas AA tradunt cum Lugo d. 19. f. 4.

1. Ille tenetur prior, apud quem existit res vel

in se vel æquivalenter, si nempe inde factus sit dicitur, quia hic tenetur non tantum ex iniusta acceptione, sed etiam ex re accepta, qui titulus est major, cùm jus Domini constanter adhæreat rei.

55 2. Si non detur causa principalis physica damni sed tantum moralis principalis, v. g. si unus mandavit pluribus, ut damnum inferrent, tenetur priùs causa moralis, id est, mandans, causa autem instrumentales, sive physicæ sive morales non tenentur, nisi in defectu principalis, & non tenentur æquè primò ad partem, uti vult *Navy*, & probabile putat *Less.* Ratio est, quia qui, v. g. mandat, vult rem nomine suo fieri, ergo totum onus, quod sequi posset, in se suscipit: quod verum est, inquit *Lugo* contra *Vasq.* & *Turr.*, quamvis causa mandans non sit Superior, dummodo causa exequens moveatur solo illius jussu, nam simul moveretur proprio aliquo motivo, etiam videri posset partialiter principalis, & consequenter teneretur æquè primò ad partem damnificandū modum, quo influeret hoc motivum.

56 3. Quando consilium est utile soli consultori ipse tenetur primò, executor autem in defectu: est utile soli executori, executor tenetur primò consultor in defectu: si est utile utrique, uterque tenetur æquè primò pro rata, in solidum verò tenetur singuli in defectu alterius, *Less.* l. 2. c. 10 n. 41. *Lugo* d. 13. n. 9. Nec obstat, quòd *L.* 2. ff. Mandati dicatur, *Nemo ex consilio obligatur*, etiamsi non expediat ei, cui dabatur, quia liberum est cuique apud se explorare, an expediat sibi consilium nam *Rz.* Id pro foro externo esse, in quo non præsumitur mala fides; deinde non tenetur illi, cui consuluit, si ideo patiatur dampnum, qui hic

hic consensit, alter autem non consensit, ergo si illi fuit malâ fide causa damni per consilium externum, tenetur reparare, uti dictum.

4. Si executor nomine suo & aliorum execu-
tus est damnum, quâ executor tenetur secundo
loco, sed quâ nomine suo operans tenetur æquè
primò, hinc omnes tenentur æquè primò, quia
illorum causâ factum est, & illi consentiendo ut
fieret, tacite in se receperunt obligationem, *Less:*
c. 13. n. 47. Lugo d. 19. n. 136. 137.

5. Si plures causæ fuerint æquè principales, 58
illa priùs tenetur ad totum, quæ solo nomine
suo fuit exequens, v. g. commune consilium
est de furto faciendo, sed à solo Caio commit-
titur, furante sibi, & non aliis; item plures ag-
grediuntur Titium, ut eum occidant, sed solus
Caius infert iustum, in utroque casu Caius primus
tenetur, quia exequendo influxit plûs nomine
suo quam alii, qui ipso restituente ad nihil tene-
buntur, *Vasq: Mol. Less: Lugo n. 125. & 139.*
contra *Cai: Bann: Sot: & alios dicentes cæteros*
æquè primò teneri ad partem.

6. Post causam principalem tenetur executi- 59
va, quamvis egerit nomine alieno, quia imme-
diatiùs & per se attingit damnum, unde causa
exequens priùs tenetur, quam subministrans in-
strumenta physica, v. g. exequens furtum priùs
tenetur quam applicans scalas.

7. Si suadens per culpabilem ignorantiam vel 60
per fraudem induxit causam executivam iniusti-
tiæ ignaram, uti si Consiliarius induxit ita Princi-
pem ad injusta tributa vel ad iniustum bellum,
hic suadens tenetur prior, quia injusta damnifica-
tio non fuit exequenti sed soli suadenti moraliter
voluntaria. C 8. Si

Tom. III.

- 61 8. Si Caius suaserit Titio, ut peteret à Sempronio fieri furtum, si Sempronius suretur, Sempronius prior tenetur, quia est exequens; post hunc Titius, quia immediatius influxit movendo Sempronium; ultimo loco tenetur Caius.
- 62 9. Si plures communi consilio aliquid auferant, quilibet primo loco tenetur ad id restituendum, quod abstulit, & secundo loco ad id, quod socius abstulit, quia etiam hujus damni causa fuit.
- 63 10. Causæ positivæ tenentur ante causas negativas, quia positivæ procurant vel re ipsa inferunt damnum, negativæ tantum non impediunt deinde negativæ tantum obligabantur facere, udamnum non inferretur ab aliis, ergo pro initio satisfaciunt, si procurent, quantum in se est, u reparetur ab aliis, ideoque damnificatus non habet jus primò petendi reparationem ab his, sed causis positivis, *Vasq. Less. Laym. Lug. Haun.* Qui autem ordo servari debeat inter causas negativas, videri potest *Lugo* à n. 134. *Ills. t. 4. d. 3. n. 189.* putat nullum inter eas servandum esse ordinem, fatetur tamen unam obligari ad maiorem partem, prout major fuerit cooperatio.
- 64 11. Causæ positivæ secundariæ, id est, consilens, consentiens, laudans, receptans, participans tenentur æquè primò, plus tamen vel minus pro majori vel minori influxu, *Mol. Vasq. Less. Lug. & alii.* Ratio est, quia una harum non agit nomine alterius, nec una alteri subordinatur, ut suppono, ergo non appareat, cur una debeat præferri alteri: aliud est de mandante, cui reliqua deservientes & ex vi mandati operantes subordinantur, hinc mandans dicitur causa principialis moralis.

12. Si

12. Si causa principalis vel priùs obligata re- 65
stituerit, causæ minùs principales vel pøsteriùs
obligatæ ad nihil tenentur, uti habet communis
cum *fls: n. 188. contra P. Nav.*, qui putat reli-
quas teneri ad partem causæ principali refun-
dendam: Ratio nostra est, quia hæ tantùm tenen-
tur in defectu priorum: è contrà si causæ minùs
principales vel posteriùs obligatæ restituerint,
causa principalis vel priùs obligata tenetur his
refundere, quia hæc absolutè obligabatur, hinc si
causa secundaria hoc onus subeat, acquirit jus,
quod dominus rei habebat contra causam pri-
mariam.

13. Quando plures tenentur æqualiter resti- 66
tuere, uti si decem suo consilio æqualiter influ-
xerint in damnum centum aureorum, si unus to-
tum restituerit, reliqui tenentur huic uni suas
portiones, id est, decem refundere, quia singuli
tenebantur tantùm in defectu aliorum, nulli au-
tem licebat deficere à restitutione, neque tamen
tenebantur singuli dare totum, alioquin plus re-
stitueretur, quām esset ablatum, ergo tenebantur
suam portionem, id est, decem conferre, conse-
quenter si unus solverit centum pro omnibus,
acquisivit jus in portiones seu in decem, quos te-
nebantur singuli conferre.

14. Si unus ex illis, qui æqualiter fuerant causa 67
damni simul, ideoque æqualiter obligabantur,
nollet aut jam non posset suam partem restitue-
re, reliqui tenerentur hanc partem ferre æquali
inter ipsos divisione factâ; retinerent tamen jus
contra illum, qui noluisset vel tum non potuisset
restituere.